Ďakujeme organizátorom Juniálesu za prípravu výbornej zábavy v Pliešovciach.

680. výročie prvej písomnej zmienky o obci Sása

Nedávno sa v našej obci konali oslavy 680. výročia prvej písomnej zmienky. Hoci naša obec svojou rozlohou a aj počtom obyvateľov patrí medzi tie menšie, pestrou a zaujímavou históriou sa veru pochváliť môže. Zažila nielen pokoj a radostné dni, ale aj rôzne vpády a plienenia, ktoré ju zahalili do smútku a poznačili jej obyvateľov. Počas dlhého obdobia jej existencie prichýlila rôzne národy, vierovyznania, tradície. Som rada, že som spolu s ostatnými mohla byť pri tomto významnom sviatku.

Samotné oslavy prebiehali dva dni, počas soboty a nedele. Pripomínali všetkým obyvateľom, že Sása napriek „ vysokému veku "má stále čo ponúknuť. Domáci účinkujúci prispeli do kultúrneho programu rôznymi scénkami, spevom, tancom a hovoreným slovom, čím sa ukázalo, koľko talentov a rôznych schopností Sása v sebe ukrýva. Sáse blahoželali k jubileu nielen domáci ale aj hostia, ktorým sa nejakým spôsobom životné cesty splietli s cestou našej malej dedinky. Nedeľa priniesla spoločné prosby a modlitby v našich chrámoch. Najprv na slávnostnej sv. omši v rímskokatolíckom kostole, neskôr na Bohoslužbách v evanjelickom chráme. Všetci sme si uvedomovali aké dôležité je požehnanie nášho nebeského Otca a naša snaha kráčať ruka v ruke za spokojnou budúcnosťou nielen tu na zemi, ale aj po smrti v nebeskej vlasti. Po týchto povzbudzujúcich slovách a myšlienkach pokračovali oslavy ďalšími prehliadkami, ktoré pripomínali svojím návštevníkom bohaté tradície, ktoré sa v našej obci zachovali. Nemôžem zabudnúť ani na patrónku obce Sása sv. Katarínu Alexandrijskú, ktorá po celý čas drží nad Sásou stráž a prihovára sa za nás a naše cesty u nášho nebeského Otca. Každý pohľad na erb s jej vyobrazením upozorňuje na skutočnosť, že sa oplatí byť vytrvalý v dobrých a odvážnych skutkoch až do konca, a že aj pri námahe a vyčerpaní je tu vždy niekto, kto nás posilní na tele i na duchu a zahŕňa nás bezhraničnou láskou a milosrdenstvom.

Z.L.

Časopis rímskokatolíckej farnosti v Sáse. Pre cirkevné účely. Redakcia si vyhradzuje právo na zmenu prijatých príspevkov. Náklad 180 ks, náklady na jeden kus cca 0,70€. Adresa: Ul. Slobody 254/14, 962 62 Sása, tel. 045 381 13 16, farnostsasa@gmail.com Peňažné dary na opravy kostolov, fary a rozvoj môžete vyplácať na účet v Slovenskej Sporiteľni 71629025/0900. Gramatická korektúra - Slováci :)

8(14)/2012

Od 2.08. do 13.08. farár bude nepritomný. V tom čase zastupovť bude p. Krzysztof Łabędź CMF. P. Krzysztof bude dostupný pod číslom telefónu 0910 547 972. Sv. omše budú odslužené podľa poriadku v oznamoch, ktoré nájdete na nástenkách.

V nedeľu 19. augusta na farskej zbierke prosíme o hojnú finančnú podporu všetkých opráv na fare. Pán Boh zaplať.

V najbližšom čase treba zaplatiť poistenie kostolov vo vyške 482,13 € a 3-percentnu daň zo zvončeka vo vyške 181,42 €.

Na dovolenkový čas prajeme všetkým farníkom dobrý oddych, aby ste nabrali silu a ochotu k plnenu svojich životných povinností.

V Katarínskych zvestiach môžete uverejňovať oznamy, blahoželania pri rôznych príležitostiach, spomienky na zosnulých, atď.

Všetky bežné a najviac aktuálne správy nájdete na webovej stránke www.farasasa.sk

Rímskokatolícka farnosť Sása - Pliešovce - Bzovská Lehôtka

Katarínske zvesti

hlas našej farnosti

Určite prečítajte do konca, tam je pointa !

Bol raz jeden kráľ, ktorý mal štyri manželky.

Najviac miloval štvrtú ženu. Obliekal ju do drahých šiat a staral sa o ňu ako najlepšie vedel. Vždy dostávala to najlepšie.

Svoju tretiu ženu tiež veľmi ľúbil a vždy sa ňou chválil pred inými kráľmi, hoci sa bál, že ho jedného dňa opustí a uprednostní niekoho iného.

Rád mal aj svoju druhú ženu. Jej sa mohol so všetkým zdôveriť, pretože vždy k nemu bola milá, pozorná, trpezlivá. Zakaždým keď mal problémy, sa jej zveril a ona bola jeho oporou v ťažkých chvíľach.

Prvá kráľova žena bola verná partnerka a významne prispela k zveľadeniu kráľovho bohatstva. Kráľ ju však nemal veľmi rád, málokedy si ju všimol, hoci ona mu prejavovala vrúcnu a oddanú lásku.

Jedného dňa kráľ ochorel. Bola to nevyliečiteľná choroba. Kráľ pochopil, že na zemi mu neostáva veľa času. Premýšľal o svojom živote a keďže na druhej strane nechcel byť sám, rozhodol sa, že so sebou zoberie aj svoje ženy.

Mám štyri ženy, rozmýšľal, keď zomriem, určite nebudem sám.

No potreboval, aby ženy s jeho plánom súhlasili.

Zavolal svoju štvrtú ženu a povedal jej: "Teba som miloval najviac zo všetkých. Obliekal som ťa do najkrajších šiat a staral sa o teba celý život. Teraz odchádzam. Chceš ísť so mnou?"

Žena odvrkla: "Nikdy! Čo ti to zišlo na um?" Otočila sa mu chrbtom a bez rozlúčky odišla.

Jej odpoveď sa ako ostrý nôž zaryla do kráľovho srdca. Ale ešte mal nádej.

Pozval svoju tretiu ženu a povedal jej: "Miloval som ťa celý život. Teraz zomieram, chceš ísť so mnou?" Ale aj ona ho odbila: "Nechcem! Život je príliš krásny. Keď zomrieš znovu sa vydám. "

Kráľovo srdce sa zachvelo, ale všetko ešte nebolo stratené, veď mal aj druhú ženu, ktorá vždy bola pri ňom, keď potreboval pomoc a útechu.

Povedal jej: "Keď som potreboval pomoc, zakaždým som sa obrátil na teba a ty si v ťažkých chvíľach vždy stála pri mne. Teraz umieram, pôjdeš aspoň ty so mnou?" No ani ona nevyplnila jeho želanie. "Ľutujem," povedala, "ale tentoraz ti nemôžem pomôcť. Jediné, čo pre teba môžem urobiť, je to, že ťa pochovám."

Kráľ zbledol od veľkej bolesti, ktorú v ňom vyvolalo sklamanie.

No skôr ako vydýchol, začul hlas: "Ja ťa budem nasledovať všade, kamkoľvek pôjdeš." Kráľ z posledných síl zdvihol hlavu a ledva spoznal svoju prvú ženu. Bola veľmi chudá, v roztrhaných

handrách, pretože sa o ňu nestaral. Kráľ s ľútosťou a plačom povedal: "Mal som sa o teba viac starať a chrániť ťa, pretože ty jediná si mi dala šancu."

Každý z nás má vo svojom živote štyri manželky:

Štvrtá žena je naše telo, ktoré nás opustí, keď zomrieme, hoci sme sa oň toľko starali a skrášľovali ho.

Tretia žena je všetko to, čo vlastníme, naše spoločenské postavenie a materiálne hodnoty. Keď zomrieme, všetko zostane iným.

Druhá žena je naša rodina a naši priatelia. Nech boli s nami akokoľvek dlho, môžu pre nás urobiť len to, že nás odprevadia do hrobu.

Prvá žena je naša duša, ktorá je často zanedbaná pre posadnutosť za bohatstvom, výhodami a slávou tohto sveta. Jedine duša nám bude robiť spoločnosť, kamkoľvek pôjdeme. Od našej starostlivosti o ňu závisí, či to bude odchod do radosti, či do večného zatratenia...

Ak chceme, aby naše telo bolo podrobené duši, a duša Bohu, tak sa musíme umŕtvovať – fyzicky i duchovne.

SVÄTÝ JÁN MÁRIA VIANNEY

Sedem hlavných - kapitálnych

hriechov sa nazýva hlavnými preto, pretože z nich vychádzajú ostatné hriechy. Čiže sú akoby zárodkami ostatných hriechov. Samé o sebe ešte nie sú hriechmi, až vtedy, keď sa habitus stane úkonom.

1. Pýcha je nezriadená túžba po vlastnej nadradenosti. Protiví sa čnosti pokory. Preceňuje svoje možnosti. Je to prehnané sebavedomie. Môže byť úplná, keď človek nechce byť nikomu podriadený – ani Bohu. Vtedy je to najťažší hriech. Alebo môže byť neúplná, keď človek ostáva podriadený Bohu aj ľudskej vrchnosti, ale preceňuje sa. Vtedy je to ľahký hriech. „Dcérami“ pýchy sú opovážlivosť (púšťa sa do vecí, na ktoré nemá schopnosti, a tým spôsobuje niekomu škodu), ambícia (nezriadená túžba po hodnosti), márna sláva (túžba ukazovať svoju vznešenosť).

2. Lakomstvo je nezriadená túžba po majetkoch, peniazoch a materiálnych hodnotách. Je to prílišné lipnutie na hmotných veciach a nesprávny spôsob ich nadobúdania. Protiví sa čnosti voľnosti - slobody ducha. „Dcérami“ lakomstva sú Tvrdosť a surovosť voči podriadeným a chudobným, neustála nespokojnosť v získavaní a ochrane hmotných vecí, brutálna priebojnosť v hľadaní zdrojov bohatstva, úskočnosť pri obchodovaní, zradnosť pri spravovaní cudzích majetkov.

3. Smilstvo je nezriadená túžba po sexuálnych zážitkoch. Protiví sa čnosti čistoty. „Dcérami“ smilstva sú duchovná otupenosť, unáhlenosť v plnení povinností, nerozvážnosť v tvorení úsudkov, nestálosť a slabosť vôle, prílišná sebaláska a nenávisť voči Bohu a ľuďom, precitlivelosť voči svetu, strach pred Božím súdom a slabosť k polepšeniu.

4. Závisť je prejav zármutku pri zistení, že sa blížnemu dobre vodí. Človek sa cíti byť poníženým. Pochádza z pýchy. Protiví sa láske k blížnemu. „Dcérami“ závisti sú neprajnosť, nežičlivosť, osočovanie čestných ľudí, podceňovanie druhého, sváry, rozbroje, ...

5. Obžerstvo je nezriadená túžba po jedle a nápoji. Je to ľahký hriech. Ťažkým hriechom sa stáva, keď je niekomu jedlo, či nápoj posledným cieľom, alebo spôsobuje veľkú škodu na zdraví jemu, či druhým. veselosť (vrieskanie, oplzlé reči,...), táranie (takmer šašovstvo), zmyselnosť. Opilstvo je dobrovoľné prestúpenie miernosti v pití alkoholických nápojov pre rozkoš až do pozbavenia rozumu. Pozbavenie sa rozumu je duchovným zmrzačením. Neúplná opilosť je ľahký hriech. Ťažkým sa stáva pre pohoršenie, pre spôsobenú škodu, pre zlý cieľ, pre zármutok a neprístojnosti voči blížnemu.

6. Hnev je náruživosť, ktorá „hýbe dušou, aby škodila blížnemu“. Treba tu rozlišovať dve veci: a. Nezriadené rozrušenie mysle – to je ľahký hriech. b. Nezriadená túžba po pomste – vo veľkej veci je to ťažký hriech.

Od hnevu treba rozlišovať rozhorčenie mysle nad krivdou. Je to totiž len prejavom bolesti nad prestupovaním Božieho zákona.

7. Lenivosť skrýva v sebe nebezpečenstvo duševnej ľahostajnosti k pravde, dobru a prekonávaniu hmotnej a duševnej biedy. Pohŕda sebazáporom. Nechce sa namáhať na ceste k čnosti. Špeciálna lenivosť je zármutok nad tým, že dosiahnutie Božieho dobra (milosť, priateľstvo s Bohom) vyžaduje určitú námahu. Vtedy je to ťažký hriech. „Dcérami“ lenivosti sú zúfalstvo nad svojou hriešnosťou (Judáš), malomyseľnosť (ako sluhu, ktorý zakopal talent), odpor proti mravnej angažovanosti, útek pred prácou za sociálny pokrok.

Dobrá Novina: návšteva z Kene

Na celoslovenskej rade eRka v Rajeckých Tepliciach, ktorá sa koná pravidelne dvakrát do roka, sme privítali vzácnu návštevu z Nairoby – z centra, ktoré spravuje projekty Dobrej Noviny a dozerá na rozdeľovanie financií. O systéme rozdeľovania financií na projekty a ich fungovaní nás informovala Mary. Počas svojej pracovnej cesty na Slovensku a v Rakúsku prešli naši priatelia veľa farností. Hlavným posolstvom bola hlboká vďaka slovenským deťom za ich zbierku. Úzke spojenie s Afrikou nás znovu posilnilo vo vedomí, že robíme dobrú vec, že naša pomoc má význam nielen finančný, ale hlboko ľudský!

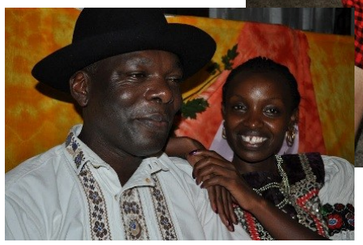

Špeciálna vďaka patrila aj farnosti Sása. Počas slávnostného večera sme navzájom zdieľali svoje tradície, kroje a tance... Priatelia z Nairoby mali tú česť zatancovať si čardáš v saských krojoch a veľmi sa im páčilo. Ako sa páčilo Sasanovi v turkménskom kroji – to nevieme.

PS: zistili sme, že SASA v jednom africkom jazyku znamená „ako sa máš?“

Ďakujeme vedúcim eRka za zorganizovanie farského tábora pre deti. Sme Vám veľmi vďační.

Tretí farský eRko tábor je za nami!

28 detí, 8 vedúcich, pani kuchárka, dve autá plné batožiny a jedno plné jedla a hier - takto začal náš tábor v Banskej Belej... Veľká chata, v ktorej sme boli ubytovaní, bola ďaleko od „civilizácie“ takže nás stálo veľa námahy dostať sa k nej pešo, ale v duchu hesla: „turistika formuje charakter“ sme si občas aj pridali a vybrali sme sa aj na výlet. Prvý deň tábora bol zoznamovací a vybaľovací, objavili sme na chate dve spoločenské miestnosti a za chatou futbalové ihrisko... tiež sme objavili, čo je to večierka a že jej porušenie sa nevypláca. Druhý deň sme sa vybrali cestovať do Kanady, v skupinkách sme získali takmer všetky indiánske zručnosti – ako loviť, ako sa oblieť a aký make-up si dať. Večer prišiel pán farár a spoločne sme slávili sv. omšu. Nasledovala diskotéka, ktorú sme museli reprízovať takmer každý večer.
V pondelok sme to otočili cez Suezský prieplav do Afriky – na vlastnoručne vyrobených loďkách – kto nebol - neuverí. V Afrike sme vyskúšali tvorivé dielne s autentickými africkými nápadmi. Utorok sme vycestovali do Južnej Ameriky za futbalom. Pod dozorom trénera Carla, všetci poctivo rozvíjali svoje zručnosti a nakoniec si zmerali sily v zápase medzi sebou a aj s vedúcimi... Napriek odbornosti a skúsenostiam aj tento rok v tábore deti porazili svojich vedúcich. Večer sme ukončili sv. omšou a súťažou „5 proti 5“. Streda bola dňom, kedy sme sa vybrali do stredu zeme. Vlakom aj pešo sme šli do bane v Banskej Štiavnici. Dlhá túra stála za to! Fascinujúce chvíle v podzemí z nás spravili pravých zlatokopov, s prilbami a svetlami v rukách sme sa dozvedeli veľa o baníckej práci. Mnohí mali šťastie a uvideli aj zlato. Nemohli sme obísť asi najkrajšie mesto na Slovensku a tak sme vyšli do ulíc a aby sme čo najviac o Banskej Štiavnici vedeli, počas hry v meste sme zisťovali od obyvateľov informácie o meste. Naše spoznávanie sme si potom navzájom prezentovali. Štvrtok bol dňom balenia a upratovania, kto bol šikovný stihol ešte obľúbené hry, strieľanie lukom alebo futbal... Plno zážitkov, krásne spoločenstvá, nové vedomosti - to všetko sme si unavení odniesli domov. Vďaka patrí všetkým, ktorí nám pomáhali, Frnkovcom a pánovi Stankovi za odvoz batožiny a dovoz pána farára na chatu, pani kuchárkam Soboňovej a Paľovovej za ich prácu a obetovaný čas, pani Puskailerovej za finančnú podporu a všetkým, ktorí na nás v modlitbe mysleli... mali sme naozaj požehnaný čas. *A.P.*

Zápis zo zasadania Farskej pastoračnej rady rím-kat. farnosti Sása zo dňa 16. júna 2012 - farský úrad 17.00 h

Zúčastnení:

Predseda: Th.Lic. Adam Cyryl Gierasimczuk; Peter Frnka, Ján Stanko, Juraj Paľov, Jozef Tomašovič, Oľga Tomašovičová, Zuzana Tomašovičová, Renáta Sliacka, Anna Paľovová, Katarína Šályová, Zuzana Bartková, Kristína Ratkovská,

Ospravedlnení: Ľudmila Pohorelcová, Mária Luciaková, Ján Soboňa.

Úvod a otvorenie: Modlitbou otvoril radu pán farár.

KALENDÁR na druhý polrok 2012

Júl

1. 7. – sv. omša Lupienok zo srdiečka

2. – 4. 7. - chata Lupienka na Podskalke

7. 7 – púť na Staré Hory

14. – 19. 7 – farský eRko tábor

August

4. 8 – púť na Raticov vrch

31. 8 – 2. 9 – púť do Poľska

V priebehu augusta: chata SKM a výlet

September

15.9.- Bzovská Lehôtka ODPUST

22.9. – stretnutie všetkých lektorov z farnosti (dôležité pre správne pochopenie a vykonávanie služby lektora)

23.9 – poďakovanie za úrodu

28. -29. zbierka zimného šatstva

29. september Sv. omša – deň chorých 10.00 v Sáse

Október

12.-14. - miništrantské sústredenie + miništrantské sľuby

21. októbra - deň úcty k starším

Celý mesiac – detský čin pomoci

28. 10 – Totus Tuus v Nitre (autobusový zájazd)

November

1. 11. - pochod za nenarodené deti po sv. omši

24. 11 – ODPUST vo farskom kostole

11.00Sv. omša bez občerstvenia

12.00 Program pre deti v Pohode

17.00 zábava v Pliešovciach bez lístkov

December

9. 12. – Mikuláš

25. 2. - Jasličková pobožnosť (namiesto kázní 2x krátky program)

26.12. – koledovanie Dobrej Noviny

31.12 – silvestrovská zábava

DISKUSIA

Rozpočet doterajších opráv: v blízkej dobe sa zverejní rozpočet vykonaných opráv na fare a plán práce vo farnosti pre budúce roky s rozpočtom

Informácie o podujatiach – plagát a oznam do novín, na web a na vyhlásenie v kostole pripraví zodpovedný za podujatie mesiac vopred.

Liturgická komisia má úlohu naplánovať výzdobu kostolov na sviatky

SKM – potreba delegovať lídrov a viac sa stretávať, zúčastňovať sa na podujatiach pre mládež v diecéze.

Pozemok - cintorín v Bzovskej Lehôtke: keďže biskupský úrad nedovolil odpredaj majetku, FPR odsúhlasila plným počtom hlasov dlhodobý prenájom.

Nasledujúce stretnutie členov FPR bude 15.decembra o 17.00.

V Sáse, 16. júna 2012

Zapísala: Anna Paľovová

LUPIENOK ZO SRDIEČKA NA PODSKALKE

Chata 2. – 5. júl 2012

Vedúce z Lupienka sa rozhodli, že by bolo dobré urobiť si víkendové sústredenie na chate, kde by sme mali kľud a viac času nielen na spoznanie sa, ale aj na nácvik piesní. Deťom sa nápad natoľko zapáčil, že samé si navrhli, čo chcú na chate jesť....

Vybavila sa chata , /ktorá sa nakoniec o jeden deň predĺžila/, nachystal sa program, pripravil sa materiál piesní, ktoré boli v pláne naučiť sa, vytlačil sa písomný súhlas pre rodičov, urobil sa nákup a túžobne sa čakalo na deň D.

A zrazu ten deň prišiel.

V pondelok 2. júla 2012 sme sa všetci stretli v Sáse ráno o 7.30 hod pred Evanjelickým kostolom. Dokončili sme nákup najpotrebnejších potravín a spoločne sme na autách vyrazili na Podskalku. Keď sme tam dorazili, ubytovali sme sa a vybalili potraviny...

Aj keď sme mali predbežný plán nášho sústredenia, chceli sme, aby sa deti cítili spokojne a slobodne, tak že sme sa snažili všetko robiť spontánne. Celé sústredenie sme mali spojené so vzorom, ktorým bol malý chlapec Marcelíno. Dieťa, ktoré ako sirota bolo vychovávané v kláštore medzi františkánmi. Bolo to živé dieťa a pri jednej zo svojich nezbedností, objavilo v podkroví kláštora miestnosť, v ktorej bol veľký kríž a na ňom pribitý Pán Ježiš. Prvý moment sa Marcelíno pri pohľade na kríž naľakal a z izby ušiel, ale potom sa vrátil naspäť a stal sa jeho blízkym priateľom, ktorého navštevoval a z kuchyne mu vždy doniesol chlieb a víno. Nakoniec, pod krížom , na stoličke sediaci Macelino zomrel. Takto sa končí príbeh malého Macelína, ktorý dostal pomenovanie: Marcelino chlieb a víno.

Pre tento vzor /Marcelino chlieb a víno/ som sa rozhodla hlavne preto, lebo sme mali na chate nezbedné deti, ktoré sa radi hrajú , smejú a robia šibalstvá a chceli sme, aby nenútenou formou deti boli nasmerované k tomu, že Pána Ježiša, treba vnímať ako živú bytosť a je veľmi potrebné, aby sme sa stali aj my jeho blízkymi priateľmi a našli si čas na Neho.. Samozrejme nezabudli sme ani na to, že náš spevokol je spojený z Božím Milosrdenstvom a preto sme sa snažili aj v čase medzi 15 -16 hod zastaviť sa v našom kolobehu a pomodliť sa spievajúc aspoň jeden desiatok korunky B.M.. Keďže sme vedeli, že v stredu 4.7.2012 bude o 10 hod sv. omša pre Lupienok a obyvateľov Podskalky, ktorú nám príde odslúžiť náš pán farár A.C.Gierasimczuk, snažili sme deti aj na túto sv. omšu pripraviť tak, že sa vyrobili symbolické obetné dary. Pred tým sme si povedali, čo vlastne znamená slovo milosrdenstvo – cez príbeh dvoch kamarátov....

A aby to deti lepšie pochopili, použili sme mená našich dvoch menších chlapcov, ktorí sa správajú častokrát ako malé čertíky.

A na základe týchto všetkých podnetov sme začali vyrábať symbolické obetné dary, ktoré sa dali pred oltár na zem do veľkého srdca urobeného zo sviečok. Sviečky mali počas sv.omše svietiť, ale fúkal malý vetrík, tak sa nám ich nepodarilo zapáliť .

Takže okrem zábavy a šantenia vo vode, sme sa deti snažili nielen naučiť sa nové piesne, ale aj duchovne povzbudiť a hlavne im vysvetliť / nie nútením spôsobom/ , že by sme sa mali snažiť byť ako malý Marcelíno a nezabúdať na Pána Ježiša a vždy si nájsť pre Neho čas. A hlavne, aby sme milovali svojich blížnych a boli voči sebe milosrdní, ako to bolo aj v našom príbehu.

A vtedy budeme dodržiavať Božie prikázania: Keď budeme milovať Boha a milovať blížneho svojho a prijímať ho takého, aký je ....

Toto bola naša plánovaná misia, ktorú sme sa snažili čo najlepšie na chate splniť.

Snažili sme sa všetko odovzdávať do Božích rúk, lebo sme chceli všetku svoju prácu s ním začínať a s ním aj skončiť.

Pane Ježišu, z celého srdca Ti ďakujem za to, že sme mohli byť – my LUPIENKÁČI – na sústredení : na chate na Podskalke. Ďakujem Ti za nádherné počasie a aj za to, že sme mali sv. omšu pod holým nebom. Ďakujem Ti za všetkých, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom – či organizačne, prípravou jedla pre všetkých, rôznymi aktivitami, alebo modlitbami a požehnaním atď. – pričinili o to, aby sa nám naše sústredenie na chate podarilo dotiahnuť do konca... Veľké Pán Boh zaplať. Ďakujem Ti za všetky skúšky, ktoré nás počas týchto dní postretli. Vieme, že si nás iba skúšal, či ti skutočne z úprimného srdca dôverujeme. Ďakujem Ti za dôveru rodičov, ktorí nám zverili svoje ratolesti na 4 dni do našich rúk. Ďakujem Ti za to, že nám – dúfam všetkým – bolo na chate po celý čas dobre. Ďakujem Ti za každú jednu bytosť, ktorá sa zúčastnila na sv. omši. A samozrejme, veľká vďaka Ti Pane patrí aj za nášho duchovného otca ACG, ktorí nám prišiel ochotne sv. omšu odslúžiť. Prosím pre všetkých účastníkov sv. omše a pre všetkých, ktorí boli s nami na chate a ich rodiny, a aj domácemu pánovi o veľa darov Ducha Svätého a aj Božích milostí, bez ktorých, Pane, nemôžeme kráčať za Tebou. Ďakujem Ti za to, že si mi vnukol myšlienku, aby na našom sústredení sme mali za vzor malého chlapca Marcelína, ktorý bol Tvojim priateľom. Aj my sa chceme snažiť byť Ti tak na blízku a stať sa Tvojim skutočným priateľom.

Ďakujeme Ti, že sme sa mohli naučiť cez príbeh dvoch chlapcov, čo je to vlastne milosrdenstvo a že v našom živote je veľmi potrebná Láska, pretože jedine ona pochádza od Teba. Ďakujem Ti za to, že na sv. omši sme mohli – my Lupienkáči – nielen zaspievať Tebe na chválu, ale že sme pri obetovaní mohli zaspievať pieseň: „MARCELINO CHLIEB A VÍNO“, ktorá sa stala našou „chatovou“ hymnou, a k tomu predniesť prosbu, ktorú si vložil do správnej mysle...

Ten text znel takto :

Prijmi Pane k chlebu a vínu, aj našu obetu skromnú.

Lupienky kvetov Ti prinášame, lebo Ťa nadovšetko radi máme.

Všetci sa chceme naučiť, Ježišovým priateľom byť.

Učíme sa od chlapca malého, Marcelínom zvaného.

On zo srdca celého, Ježiša miloval a aj z mála čo mal,

vždy Ježišovi daroval.

Milujeme Ťa Ježišu, a ako obeť najmilšiu

Prijmi naše srdiečka a pošli nám letný vánok na viečka.

Nech pri každom zaviatí sa rohatý prevráti.

Nech Tvoje Milosrdenstvo veľké, naše dušičky krehké,

vedie k správnemu brehu, k najkrajšiemu brehu.

Obetujeme Ti kúsok seba, prijmi ho tam k sebe do neba.

A čo si na záver mám priať? Iba toľko, aby sa nám to podarilo o rok zopakovať a mohli sme sa v takom hojnom počte a v dobrej nálade aj o rok stretnúť.

Zoznam nás všetkých, ktorí boli na chate, či už na 3 hod, alebo len 1 deň, alebo po celý čas, každý jeden člen sa počíta a sme radi, že bol medzi nami:

Marta Cúttová s jej krstnou, Samo Filipovský, Mária Pavlíková, Tatiana Pavlíková, Ján Pavlík, Saška Pavlíková, Žofia Cútová, Mária Cútová, Katarína Šályová a Kiko, Sofia Šályová, Zuzana Tomašovičová, Beáta Šályová, Matúš Tomašovič, Erika Valentíková, Vanesa Slamková, Monika Paľovová, Terezka Kučerová, Adam Paciga.

Z.T.

Ďakujeme vedúcim Lupienka zo srdiečka za obetavosť v práci s deťmi a za krasné sv. omše so spevom deti.